

*Feltáru, ugye a szószék?
Jövő álmod tisztán látod?
És ottan is szíven ütnek
Az eltítkolt sóhajtások?*

*Ócsárolják sokan múltunk?
Szükség van a lármafára?
Ölbe tett kézzel szabad-e
Várni, várni a csodára?*

*Jeltelen nem lesz a sírod,
Odafönről majd csak látod,
Hogy színes vadvirágokat
Szór a természet-zarándok.*

Radnóti Miklóstra gondolva

*Nem volt egy kéz,
Ki megragadja:
Menetelést
Abba ne hagyja!*

*Mert elég, ha
Csak megbotlik,
Tarkóján már
Tátong egy lik...*

*Nem volt egy kéz...
Csak dörrenés.
Nem volt egy kéz...
Csak dörrenés.*

Kőrösi Csoma Sándorhoz

*Hosszú útra kellett menned
Megkeresni őseinket.
Vannak, akik el sem mennek,
Úgy felejtik őseiket.
Mondjad, Sándor, mit kell tenni?!
Mondjad, Sándor, mit kell tenni?!*

Fekete Károly színészbarátom emlékére

*Csúcstámadásod
Régen kiderült,
Félig sikerült,
Félig sikerült,
De jött a lejtő,
De jött a lejtő,
S kétségbeejtő
Szomorú hírek,
Szomorú hírek,
S nem sok időre
Barátok, hívek
Utolsó útra
A végső „csúcsra”
Sírva kísérték,
Sírva kísérték.*

Peer Krisztiánhoz

*Földed sivár,
Terméketlen,
Öntözgeted
„Vegyszerekkel”:
Bor, pálinka,
Akár sör is...
Horzsolódik
Itt-ott bőr is.
Ha nem tudnád,
Sokan vagyunk,
Hogy kimondjad
Az igazunk.*

